

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelia Geographiae Veteris Et Novae

Parallelia Geographica Italiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

Nvm. 1. Nomen Sardiniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13120

MARIANA COLONIA, antea NICEA, insignis ciuitas Dio-doro, à Tyrrhenis fundata cùm mari Tyrrheno potirentur; cò Coloniam deduxit Marius septies Consul: & hodie eius rudera visuntur paulò supra Tauolæ ostia Golo Fiume, ad Boream in Mediterraneis.

ALERIA, Colonia Græcorum, à Phocensibus deducta regnante Cyro, de quâ Herodotus lib. I. dicitur apud Zonaram Valeria, corruptè apud Florum Calaris, ut & apud Iornandem; Alalia Herodoto est, quod primum videtur eius fuisse nomen, secundum Aleria: occupata est à Romanis bello primo Punico, eoque Coloniam deduxit L. Cornelius Sylla Dictator, eius rudera visuntur non procul à mari infra ostia Fl. Tainignano, in Mediterraneis ad Austrum.

Ostrico: Ostricone; corruptè Ptolemæo Πωπίνιος.

Palania, aliter etiam Palanta: hodie Balagna.

Opinorum oppidum: Opini; prope ruinas Aleriaz.

Talcinorum oppidum, & Talcinum: Talcini.

Tarrabinorum vicus: hodie Vico.

Aluca: Alota, prope sinum Adiacensem:

MONS { AVREVS qui procedit à Fonte Tauolæ, vulgò Golo, ad sinum D. Florentij, hoc est à mediâ Insulâ, ad partem eius fermè Borealiorem: Leander ait vocari Monte Gradachio.

§. 3. Descriptio Historica Sardiniae.

SARDINIA, vulgò Europæ, atque Italiaz contribuitur; tamen Iustinianus in Codice, eam inter Africanas enumerat; quâ de remoneri debuere, qui iuris codices tractant.

NVM. I. Nomen Sardinie.

GRÆCIS dicitur Σαρδὼ, Ὑε, & Σαρδὼν, οὐος, cuius incolas Romani vocant Sardonios, & Sardos; & hoc nomen deducit Martianus Capella à Sardo Herculis filio.

Dicta quoque fuit ICHNVSA, & SANDALIOTIS, quæ voces vestigij formam sonant, Plinio (certè Sandaliotis Solea cest,) & Ichnu-

sa dicitur apud Chrysippum quod similis sit humano vestigio χ res
vnde Claudianus de bello Gildonico: *Humane speciem plantæ se-
nuosa figurat, & Silius 12. — Terras — Enormes cohibet nude sub imagi-
ne plantæ: vide & Pausaniam in Phocicis.*

NVM. 2. Quantitas Sardinie.

OMNIVM Insularum maxima vocatur apud Herodotum in
Clio, & in Terpsicore: idem & ait Scyllax, maxima Insularum Sar-
dinia: Diodorus lib. 5. ait fermè exæquare magnitudine Sie-
liam: Pausanias in Phocicis magnitudine, & felicitate cum aliis Insu-
lis comparanda dicitur.

	Secundum 4. latera.	PLINIO	CAPELLÆ		
PRIMA	LATVS ORIENTALE	188. M. P.	188. M. P.		
MEN- SVRA	LATVS OCCIDENTALE	170. M. P.	175. M. P.		
SARDI- NIÆ	LATVS MERIDIONALE	74. M. P.	77. M. P.		
	LATVS BOREALE	CXXII. M. P.	125. M. P.		
	INSVLÆ CIRCVITVS	560 seu 562. excōp. 554.	565. ex com- puto.		
ALTE- RA	LONGE- T V- DO.	STRA- BONI XXII. Mil. Pas.	PAVSANIÆ stadiorū MCXX. hoc est 140. Mil. Pass.	ORO S I O 230. M. P.	ISIDO- R O 140. Mil. P.
MEN- SVRA	L A- T I- T V- DO.	XCIX. Mil. Pas.	Stadiorum 470. hoc est 58. Mil. Pass. cum Pass. 750.	P. pessi- mè, es- serenim lator quam longior.	280. M. 40. Millia Pass.
SAR- DI- NIÆ.	CIR- CVI- TVS.	Stad. 4000. hoc est 10. Mil. Pass.	De Circuitu 3. illi auctores ta- cent, vera est 560. Mil. Pas- sum.		